УКРАЇНСЬКИЙ ХРИСТИЯНСЬКИЙ ЧАСОПИС

МІСІОНАР

Рік заснування 1897. № 12 (98)

2000

ГРУДЕНЬ

ВИДАВНИЦТВО ОТЦІВ ВАСИЛІЯН "МІСІОНЕР" ПРОПОНУЄ ПРИДБАТИ:

Акафіст св. отцю Миколаю. — Львів: Місіонер, 1995. — 16 с.

Вибраний Чудотворець і визначний Угодник Христовий, що всьому світові дає багатоцінний дар милості, Пресвятий Миколай відомий як заступник у бідах. Для вшанування його пам'яті і прибігання до чудного заступництва рекомендована ця книжечка.

Для широкого кола читачів.

Колядки, щедрівки, різдвяні пісні/Упоряд.Т.Угрин. – 1998. – 132 с.

Ця збірка стане актуальною в часі Різдвяних свят, коли християни прославлятимуть новонародженого Христа пісенно у храмах, за святковим столом, тощо.

Міріам,.. чому ти плачеш? Страждання жінки після аборту/ Пер.з нім.Ф.Шумиляка. – 1999. – 136 с.

Це книга про душевні та фізичні наслідки аборту і містить відверті розповіді жінок про їхні переживання після штучного переривання вагітності, а також інформацію лікарів про маловідомий так званий "постабортний синдром". Для широкого кола читачів.

У наших кіосках можна придбати церковні календарі на 2001 рік – настінний та перекидний, періодичні видання "Місіонар", "Світло", "Київська Церква", "Вірую", "Арка".

АДРЕСИ НАШИХ КІОСКІВ:

Львів

церква св.Андрія (пл.Соборна, 5а)

церква св.Онуфрія (вул. Б.Хмельницького, 36)

церква св.Володимира і Ольги (вул.Симоненка, 3а)

церква Пресвятої Богородиці (пр.Червоної Калини, 70)

при василіянських монастирях:

на Львівщині – Дрогобич, Бучач, Жовква, Івано-Франківськ, Червоноград, Добромиль, Крехів, Лаврів, Підгірці;

на Івано-Франківщині – с.Погоня, с.Гошів;

на Тернопільщині – с.Краснопуща, с.Улашківці;

на Закарпатті – с.Імстичево, с.Малий Березний

СЛОВО РЕДАКТОРА

Закінчилося двадцяте століття. Ми звикли нарікати і згадувати про те, що було не гаразд і недобре. Однак слід подякувати Господеві за все, бо і лихо на добро обертається тим, які люблять Його.

В цьому останньому числі ювілейного року, окрім намірів Апостольства молитви, вміщаємо чергові роздуми К'яри Любіх над Євангелією – про любов і милосердя. Мабуть, цікаво вам буде дізнатися і про сучасний стан Василіянського Чину в Італії.

Змістовною є рубрика "З життя Церкви". Її "наповнили" репортажі про інтронізацію єпископів Стрийської та Бучацької єпархій, а також про святкування празника св.Йосафата у сусідній Білорусії. Місцевими новинами можна вважати урочистості у с.Вороблевичі на Львівщині та місії у Жвирці й Бориславі. На Сході України нашу увагу привернула наукова конференція у Донецьку та початок будівництва василіянського храму у смт.Покотилівці. Про це ви детальніше дізнаєтеся на сторінках цього числа. Рубрика "З монашого життя" містить звіт з Ювілейної конференції сестер Служебниць.

Серед усіх інших матеріалів наголошуємо на статті нашого частого дописувача о.Мелетія Батога, ЧСВВ, який на одному життєвому прикладі показав руйнівний вплив алкоголізму на родину. Історичну тематику у цьому числі представили семінарист Степан Сус (про покликання Митрополита Андрея Шептицького) та о.Роман Каспришин (про ісповідника віри о.Олексія Зарицького).

На нашій поетичній сторінці традиційно вміщуємо вірші читачів, а діти та молодь почернуть багато корисного з двох невеличких оповідань.

Усім нашим читачам, які дотримуються григоріанського календаря, бажаємо радості і миру з Різдвом Христовим та щедрого Божого благословення у новому 2001 році!

о.Йосафат ВОРОТНЯК, ЧСВВ

ВІДНИНІ СТАТТІ "МІСІОНАРЯ"– В ІНТЕРНЕТІ. ПРОСИМО ЗАВІТАТИ НА: http://www.realty.lviv.net/Misionar.htm

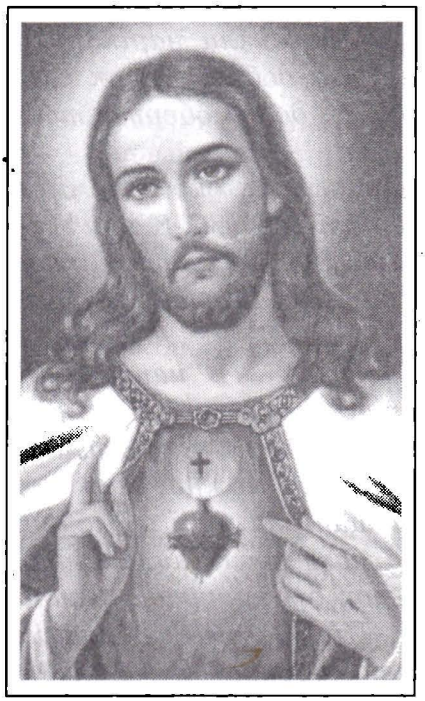

Ось Серце, що так дуже полюбило людей...

МОЛИТВА ЩОДЕННОГО ПОЖЕРТВУВАННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

О, Божественне Серце Ісуса! У злуці з тим наміром, з яким Ти на землі віддавав славу Богові і тепер щоденно віддаєш у Пресвятій Тайні Євхаристії, жертвую Тобі через Непорочне Серце Пречистої Діви Марії всі свої молитви, справи, слова, думки й витривалість у терпіннях нинішнього дня у винагороду за всі зневаги, образи і кривди, завдані Тобі.

Жертвую їх особливо за Святішого Отця Папу Римського, за святу Церкву, за навернення грішників та у всіх намірах Апостольства Молитви, призначених на цей місяць і на сьогоднішній день.

Пресвяте Серце Ісуса і Марії, спомагайте св. Церкву та Україну!

Святий Йосифе, Покровителю і Заступнику приятелів Ісусового Серця, моли Бога за нас!

Святий Архангеле Михаїле, св. Миколаю, св. Володимире, св. Йосафате, Заступники України, моліть Бога за нас!

НАМІР АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА ГРУДЕНЬ:

(Поблагословлене Святійшим Отцем)

Загальний: ЩОБ ВСІ ХРИСТИЯНИ, НЕ ЛИШЕ ЖІНКИ, АЛЕ І ЧОЛОВІКИ, ГЛИБОКО УСВІДОМИЛИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК ЗАХИЩАТИ ЛЮДСЬКЕ ЖИТТЯ У ВСІХ ЙОГО ВИМІРАХ.

В біблійній Книзі Виходу описано велике зло, яке сколихнуло єгипетську імперію. Вся вода найбільшої ріки у світі – Нілу перемінилася на кров. На щастя жителів землі, це лихо не тривало довго. Коли б зляти всю кров убитих і ще ненароджених дітей у цілому світі в двадцятому столітті, то, правдоподібно, ріка Ніл вилила-

ся би зі своїх берегів. Молімося за те, щоб у новому, 21 столітті, не лише матері, але і батьки усвідомлювали свій обов'язок захищати життя. Молімося і за те, щоб уряд кожної країни створював сприятливі умови для прожитку малозабезпечених дітей.

Місійний: ЩОБ В УСІХ-УСЮДАХ ШАНУВАЛАСЯ ГІДНІСТЬ ДІТЕЙ ТА ЗНИКЛИ РІЗНІ НАДУЖИТТЯ ДІТЬМИ.

Ісус любив дітей. Одного разу Він сказав такі слова: "Хто приймає мале дитя, мене приймає". На жаль, в багатьох країнах світу недостатньо цінується гідність дітей. Часто вони стають жертвами надужиття у різних його формах, зневаги, насилля... Часто діти змушені жебрати. Чимало з них не мають змоги навчатися у школах. Молімося за те, щоб у цілому світі, передусім в християнських країнах, надужиття дітьми не мало місця.

Місцевий: ЩОБ МУЧЕНИЧА КРОВ, ПРОЛИТА ЗА ВІРУ, СКРІПЛЮВАЛА У МУЖНОСТІ ВСІХ ХРИСТИЯН УКРАЇНИ.

У 20 столітті, більш як у будь-якому попередньому, пролито багато невинної крові. Крім двох жахливих світових війн, зокрема в нашій Батьківщині, голодором, гулагами та різними видами тортур убито мільйони людей. Усіх тих, які проляли свою кров заради своєї віри, називаємо мучениками. Нехай буде благословенна українська земля, яка увібрала в себе кров тисяч мучеників. Молімося за те, щоби усі християни України скріпилися у своїй вірі та мужньо свідчили її до кінця.

Покровитель на грудень – св. Боніфатій, мученик, 19.12 (1.01)

Він жив на початку 4 століття, був слугою однієї багатої пані. Був християнином, однак його життя не визначалося особливою побожністю. Боніфатій виявляв милосердя до вбогих. Коли пані послала його на Схід привезти мощі св. мучеників, що загинули за Христову віру, Боніфатій в місті Тарсі сам став християнським мучеником. Сталося це приблизно 306 року.

НАМІР АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА СІЧЕНЬ:

Загальний: ЩОБ ХРИСТИЯНИ СПРИЯЛИ ЄВАНГЕЛІЗАЦІЇ НОВИХ ПОКОЛІНЬ ЧЕРЕЗ ПОСТІЙНЕ ШУКАННЯ ЄДНОСТІ, ЯКОЇ БАЖАВ ХРИСТОС.

Місійний: ЩОБ ЧЕРЕЗ ГРОМАДСЬКЕ І РЕЛІГІЙНЕ ВИХОВАННЯ РІЗНОГО РОДУ НЕТОЛЕРАНТНІСТЬ І ДИСКРИМІНАЦІЯ БУЛИ ВИКОРІНЕНІ У ЦІЛОМУ СВІТІ.

Місцевий: ЩОБ МОЛОДЬ УКРАЇНИ БРАЛА ЗА ОСНОВУ У СВОЄМУ ЖИТТІ ДУХОВНІ І НЕПРОМИНАЮЧІ ЦІННОСТІ ТА ІДЕАЛИ.

Покровитель на січень – св.першомученик Стефан, 27.12 (9.01)

МІСЦЕВІ НАМІРИ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА 2001 РІК:

Січень: ЩОБ МОЛОДЬ УКРАЇНИ БРАЛА ЗА ОСНОВУ У СВОЄМУ ЖИТТІ ДУХОВНІ І НЕПРОМИНАЮЧІ ЦІННОСТІ ТА ІДЕАЛИ.

Лютий: ЩОБ ПРЕСА ТА ІНШІ ЗАСОБИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ НАБУВАЛИ БІЛЬШЕ ХРИСТИЯНСЬКОГО ХАРАКТЕРУ.

Березень: ЩОБ ДЕРЖАВНІ МУЖІ В УКРАЇНІ КЕРУВАЛИСЯ ЗАСАДАМИ ХРИСТИЯНСЬКОЇ МОРАЛІ.

Квітень: ЩОБ УКРАЇНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО СТВОРЮВАЛО КРАЩІ УМОВИ ЖИТТЯ ДЛЯ УБОГИХ ТА БЕЗРОБІТНИХ.

Травень: ЩОБ НАВЕРНУЛИСЯ ТІ ЛЮДИ, ЯКІ ПОШИРЮЮТЬ НЕМОРАЛЬНІСТЬ У НАШОМУ СУСПІЛЬСТВІ.

Червень: ЩОБ ВСІ ХРИСТИЯНИ УКРАЇНИ З'ЄДНАЛИСЯ В МОЛИТВІ ЗІ СВЯТІЙШИМ ОТЦЕМ.

Липень: ЩОБ СУСПІЛЬСТВО КРАЩЕ ОПІКУВАЛОСЯ ХВОРИМИ І ПОХИЛИМИ ВІКОМ.

Серпень: ЩОБ В'ЯЗНІ ТА ОСОБИ ПІД СЛІДСТВОМ ВІДЧУЛИ МОРАЛЬНУ І ДУХОВНУ ПІДТРИМКУ З БОКУ СУСПІЛЬСТВА.

Вересень: ЩОБ ПРАЦЯ ЛЮДЕЙ В УКРАЇНІ ШАНУВАЛАСЯ І НАЛЕЖНО ВИНАГОРОДЖУВАЛАСЯ.

Жовтень: ЩОБ УЗАЛЕЖНЕНІ ВІД АЛКОГОЛЮ І НАРКОТИКІВ ЛЮДИ ОЗДОРОВИЛИСЯ.

Листопад: ЩОБ У СЕРЕДОВИЩІ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ ЗРОСТАЛА НАЦІОНАЛЬНА СВІДОМІСТЬ І ЦІНУВАВСЯ ПАТРІОТИЗМ.

Грудень: ЩОБ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД ВІРИВ У СИЛУ МОЛИТВИ ТА НЕ ЗВЕРТАВСЯ ЗА ДОПОМОГОЮ ДО РІЗНОГО РОДУ ЕКСТРАСЕНСІВ.

"СЛОВО ЖИТТЯ"

"Блаженні милосердні, бо вони зазнають милосердя" (Мт 5, 7).

Слово "милосердя" часто зустрічаємо у Святому Письмі. Воно найкраще висловлює Боже об'явлення в Ісусі Христі.

Під час величного Богоявлення на Синаї Господь оповістив Мойсеєві: *"Я Бог милостивий, який проявляє милосердя своє на тисячі поколінь"* (див.Вих 34, 6-7). На світанку месіанського дня Марія звістила Єлисаветі, що всемогутній Бог проявив своє милосердя доказом, яким є плід Її лона (пор. Лк 1, 54). В Ісусові Христові, Синові Божому і Синові Марії, чудово поєднані батьківська і материнська любов Божа. Вона так чудово висловлена двома єврейськими словами, якими з'ясовується, що воно таке – милосердя Боже: Бог безмежно добрий і вірний, який до всіх проявляє ніжну материнську любов.

Можемо запитати: *"Що дає милосердю таку потугу і перевагу над справедливістю?"* (пор. Як 2,13). Чому Ісус настільки виділяє цю чесноту, наголошуючи на тому, що вона є умовою до спасіння?

"Блаженні милосердні, бо вони зазнають милосердя" (Мт 5, 7).

Святійший Отець Іван Павло II пояснює, що милосердя є суттєвим виміром любові і немовби її другою назвою чи синонімом (пор. енцикліка "Бог багатий милосердям", № 7). Він наголошує на тому, що слова блаженства становлять синтез благовісті, тобто об'явлення спасительної любові Божої, і заклик, звернений до всіх: щоб бути милосердними як Отець (пор. Лк 6,36) і як Ісус, який є найдосконалішим образом Отця.

В молитві "Отче наш" іншими словами повторюється ця сама тема блаженства: "Прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим". Це незмінний Божий закон, що прощення боргів наших подається нам в тій мірі, в якій ми простили братам і сестрам нашим.

Тема милосердя і прощення тягнеться золотою ниткою через ціле Євангеліє. Врешті-решт первісний намір Ісуса, об'явлений нам у своїй останній молитві

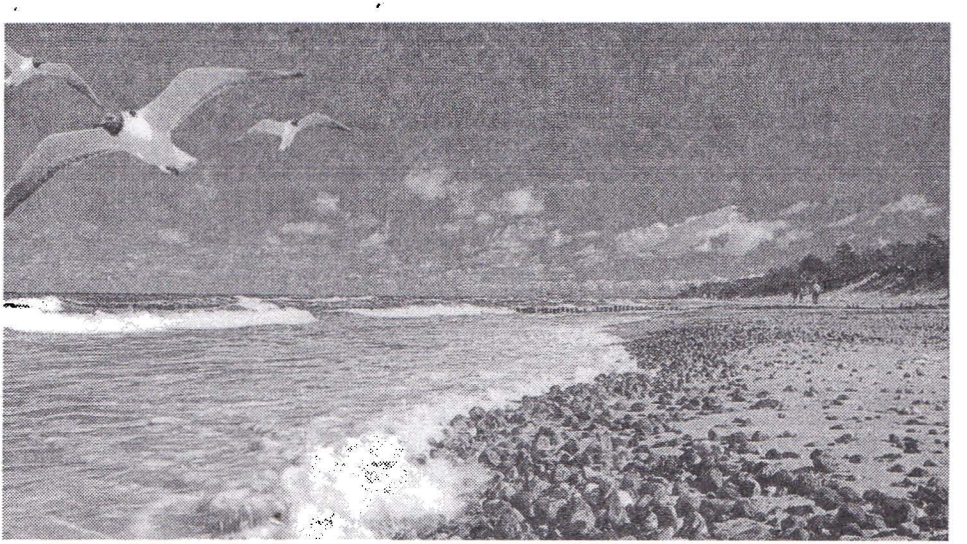

тієї ночі, коли перетерпів страсті, полягає в тому, щоб всі люди об'єдналися в одну велику родину на взірець Пресвятої Трійці. Вся Його наука дає нам засіб до здійснення цієї найвищої злуки між нами і Богом. Милосердя є власне найвищим висловом любові, яка у своєму здійсненні стає досконалою.

"Блаженні милосердні, бо вони зазнають милосердя" (Мт 5, 7).

Стараймося в усіх наших стосунках проявляти любов і милосердя до ближніх. Милосердя – це любов, яка дає можливість кожному християнинові сприйняти свого ближнього, зокрема найубогішого і дуже потребуючого.

Це по-суті любов, яка є обильна, універсальна, конкретна і безмежна. Милосердя спонукає ближнього відповісти любов'ю на любов. Без такої відповіді милосердя було би лише справедливістю, яка радше творить "зрівнялівку", а не братерство. Сьогодні багато хто вважає, що не потрібно бути милосердним до людей, які вчинили важкі злочини. Вимагають більше помсти, ніж справедливості. Але ми, надолуживши великою мірою заподіяну кривду, мусимо залишити місце прощенню. Тільки прощення здатне полікувати травму – чи особисту, чи соціальну, яку спричинило зло: *"Простіть, і вам проститься" (Лк 6, 37).*

Отож, якщо нас хто-небудь образив або вчинив несправедливо, то прощаймо і нам проститься. Будемо тими, які уміють прощати і проявляти милосердя першими. Хоч це виглядає доволі складно і тяжке до виконання, то питаймося у конфліктних ситуаціях з ближніми, як повелася би з нами добра християнська мама. Ця думка допоможе нам зрозуміти і жити згідно з заповіддю любові.

К'яра ЛЮБІХ

Програма Ювілейного святкування 2000-ліття Різдва Христового і 10-річчя заснування парафії при василіянській церкві св.Андрія (Львів)

Субота, 09.12.

17.00 – Андріївські вечорниці для академічної та студентської молоді (палац ім. Г. Хоткевича, вхід вільний); 17.00– Вечірня; 18.00 – Літургія. Реколекційна наука

Неділя, 10.12.

10.00 – Літургія. Реколекційна наука;13.00 – Літургія. Реколекційна наука для дітей

14.00 – Концерт дитячого хору "Херувими"; 16.00 – Хресний хід від церкви св. Андрія, далі - церква св.Михаїла, церква Преображення, церква св. Онуфрія, каплиця на Високому Замку

Понеділок, 11. 12.

10.00 – Літургія. Наука реколекційна; 17.00 – Вечірня; 18.00 – Літургія. Реколекційна наука

Вівторок, 12.12

10.00 – Літургія за хворих. Реколекційна наука;

17.00 – Вечірня; 18.00 – Літургія. Реколекційна наука

До 11 год. ранку за отримані ласки чування-подяка перед іконою Страждальної Матері Божої

Середа, 13.12.

10.00 – Ювілейна Літургія; 17.00 – Святочна Академія. Театр ім.М.Заньковецької (вхід за запрошеннями)

Під час святкування Ювілею можна доступити повного відпусту

ВАСИЛІЯНСЬКИЙ ЧИН СЬОГОДНІ (3)

Італія. Хоча в цій країні немає Провінції отців Василіян, все-ж-таки в Римі жертвенно виконують різноманітні служіння отці і брати ЧСВВ. Головний Дім Чину знаходяться в історичній частині Вічного міста – на Авентині. Там працює Протоархимандрит Василіянського Чину о. Діонізій Ляхович та його чотири консультори (дорадники), секретар та економ. В монастирі Христа-Царя, крім отців Головної управи виконують своє служіння два священики. Це директор української секції Ватиканського радіо о.Августин Тенета, ЧСВВ та його помічник у цій ділянці о.Амврозій Самусь, ЧСВВ.

Рим є найбільшим науковим центром Вселенської Церкви. В різних університетах Вічного міста навчаються отці і брати Василіянського Чину. Зокрема, з української Провінції о.Мартин Хабурський вивчає педагогіку у Салезіянському університеті, о.Діонізій Заведюк – Святе Письмо у Біблійному Інституті. Отці Артемій Новіцький і Йоан Регусевич навчаються у Григоріянському університеті. Отці-диякони ЧСВВ Роберт Лисейко та Прокопій Лотоцький, а також бр.Орест Дверницький, ЧСВВ завершують свої богословські студії. Крім них, ще троє братів вивчають богослов'я, а двоє монахів виконують різні необхідні служіння в цьому великому гарному Домі.

Отці Василіяни у Римі провадять дві папські колегії (великі семінарії) – Колегію св. Йосафата і папський Інститут Покрови Пресвятої Богородиці. В кожній із цих семінарій є по три священики: ректор, віце-ректор та духовник.

Також монахи Василіянського Чину надають духовну обслугу сестрам Василіянкам, сестрам Служебницям НДМ та численним вірним з України, які приїхали до Риму на заробітки.

На світлині: Головний Дім ЧСВВ у Римі

ІНТРОНІЗАЦІЯ ЄПИСКОПІВ НОВИХ ЄПАРХІЙ УГКЦ

На світлині: єпископ Стрийський Юліан Ґбур

Урочистості, пов'язані з введенням на єпископський престол владики Юліяна Ґбура, відбулися 18 листопада на майдані перед греко-католицьким храмом Успіння Пресвятої Богородиці в місті Стрию Львівської області. Розділити радість цієї події прибули Папський Нунцій Архиєпископ Микола Етерович, ординарії всіх єпархій в Україні та владики з-поза меж Києво-Галицької митрополії. Римо-Католицьку Церкву в Україні представляли єпископ-ординарій Луцької дієцезії Маркіян Трофим'як і єпископ-помічник Львівської архидієцезії Станіслав Падевський. Були присутні настоятелі чернечих спільнот, монахи і монахині, які знаходяться на теренах нової єпархії.

Чин введення владики Юліяна Ґбура на Стрийський єпископський престол здійснив єпископ-помічник Глави УГКЦ Кир Любомир Гузар. Урочисту Архиєрейську Святу Літургію очолив єпископ-ординарій Стрийський Кир Юліян Ґбур. Проповідь виголосив владика Любомир Гузар, який зосередив увагу на важливості уряду єпископа в житті Церкви. Наприкінці Служби Божої до присутніх звернувся Апостольський нунцій в Україні архиєпископ Микола Етерович, який передав найщиріші вітання від Святійшого Отця Івана Павла II і уділив всім Апостольське благословення.

Нового єпископа-ординарія Стрийського Кир Юліяна Ґбура привітали перший заступник голови Львівської державної адміністрації Ігор Держко, діти, старші парафіяни, члени організації "Українська Молодь – Христові".

В своєму подячному слові владика Юліян Ґбур висловив сподівання, що нова Стрийська єпархія буде гарною церковною провінцією, де в наступному тисячолітті всі "разом будуть творити Царство Боже на землі".

Великолюдним святом подільської землі стали торжества з нагоди інтронізації першого єпископа Бучацької єпархії владики Іринея Білика,ЧСВВ. 19 листопада з семи південних районів Тернопільської області посланці всіх парафій, місцеве духовенство і чернецтво численно прибули до старовинного Чорткова. Рішенням Синоду єпископів УГКЦ це місто обрано місцем осідку нової Бучацької єпархії. Привітати свого співбрата по Чину приїхали отці і брати Василіяни з багатьох монастирів в Україні. Також було

духовенство, монахині і миряни із Тернопільської, Івано-Франківської, Коломийсько-Чернівецької, Самбірсько-Дрогобицької єпархій, з Львівської архиєпархії та з Києво-Вишгородського екзархату. Якщо для багатьох молодих священиків владика Іриней був ректором Івано-Франківського Духовного Інституту, то старше покоління українського греко-католицького чернецтва і літні миряни з вдячністю згадують про духовну опіку колишнього підпільного єпископа Іринея Білика.

На світлині: єпископ Бучацький Іриней Білик, ЧСВВ

Напередодні у храмах Бучацької єпархії протягом трьох днів проходили духовні науки. Урочистості в місті Чорткові розпочалися опівдні. З вершини пагорбу, від греко-католицької церкви Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії, процесія входить на просторий майдан, вщент заповнений людьми. Після того, як були зачитані відповідні декрети, єпископ-помічник Глави УГКЦ владика Любомир Гузар ввів на єпископський престол Кир Іринея Білика. Присягу новому ординарію склали усі священики Бучацької єпархії. Архиєрейську св. Літургію очолив єпископ-ординарій Бучацький Кир Іриней Білик, ЧСВВ. Співслужили Апостольський Нунцій в Україні архиєпископ Микола Етерович, владика Любомир Гузар та сім єпископів нашої Церкви. Єпископ-ординарій Луцької римо-католицької дієцезії Маркіян Трофим'як також співслужив цю Літургію. Проповідь виголосив єпископ-помічник глави УГКЦ Кир Любомир Гузар. Від імені Святійшого Отця Івана Павла II вітання присутнім передав Апостольський Нунцій в Україні архиєпископ Микола Етерович. Він зокрема сказав, що Церква на Тернопільщині має велику історичну традицію. Досвід, набутий владикою Іринеєм у Івано-Франківській єпархії під проводом двох "розумних єпископів" – Кир Софрона Мудрого, ЧСВВ і Кир Софрона Дмитерка, ЧСВВ, стане йому в нагоді у теперішньому пастирському служінні на Бучаччині. В своєму подячному слові єпископ-ординарій Бучацький детально виклав бачення проблем і питань, які потребують вирішення його спільними зусиллями, духовенства, монашества і мирян, церковної і світської влади на території нової Бучацької єпархії УГКЦ. З вітальним словом до владики Іринея звернулися єпископ-ординарій Тернопільський Кир Михаїл Сабрига, представники мирянських організацій та ін. На адресу єпископа-ординарія Бучацького надійшли привітання від католицьких єпископів східного і латинського обрядів з багатьох країн світу. З нагоди його інтронізації творчі колективи міста Чорткова підготували мистецьку музичну програму.

Кость ЧАВАГА

СВЯТИМИ МІСЦЯМИ СВ.ЙОСАФАТА В БІЛОРУСІЇ

На світлині: собор св. Софії у Полоцьку, де колись виконував служіння архиєпископа св. Йосафат

Святий священномученик Йосафат... З його іменем пов'язано чимало пам'ятних місць не лише в Україні, але й Білорусії. Саме там, на білоруській землі відбулись великі ювілейні святкування, присвячені 2000-літтю Різдва Христового та бл. пам'яті нашого українського святого Йосафата Кунцевича. У святкуваннях взяли участь греко-католицькі та римо-католицькі громади багатьох міст Білорусії та група паломників з України, монахи Чину святого Василія Великого о.Дам'ян Кіча, бр.Назарій Шелемей і бр. Борис Паньків, монахи і монахині монастирів Студійського Уставу св.Теодора Студита, семінаристи Львівської духовної семінарії.

Лине спільна молитва "Отче наш". Автобус вирушає зі Львова від храму св. Михаїла отців Студитів. Серпантином звивається асфальтована дорога, зір милують живописні краєвиди українських міст та сіл. Паломники молитвами і піснями прославляють Господа. Світанок нового дня зустріли на білоруській землі. З нетерпінням і трепетом серця наближались ми до м. Полоцька, а згодом до невеликої обителі монахів-Студитів з новою гарною дерев'янною церквою з одним великим куполом, який символізує Ісуса Христа.

Білоруська земля зустріла нас дощем із снігом. Мабуть, саме таким похмурим і холодним був той листопадовий день, коли загинув мученицькою смертю св. Йосафат.

З теплотою і щирістю зустріли нас монахи-Студити Полоцького монастиря на чолі з ігуменом о.Пахомієм Ковальовим. Тут же, в Полоцьку, в монастирській церкві св. Параскеви відбулась перша св. Літургія українською мовою, яку відслужив о. Дам'ян Кіча, ЧСВВ.

У храмі було тихо і затишно. Пахло свіжою сосною і ладаном. З намальованих на дереві ікон лагідно споглядали на нас Ісус Христос, Пресвята Богородиця і святі. Великою духовною радістю сповнювалися наші серця. Молитви подяки линули до Господа.

Відвідали ми також монастир сестер Студійського Уставу в Полоцьку. Тут лише перші кроки становлення монашого життя на білоруській землі роблять молоді монахині – намісниця ігумені с. Надія Заблодська та с. Галина

На світлині: під час дияконських свячень бр. Климентія у Полоцьку Кир Іваном Мартиняком

Льонда. Завдяки їх молитвам та жертвенній праці горнуться до них люди, зокрема, діти і молодь.

Увечері було відслужено Велику Вечірню з Литією, яку очолив Кир Іван Мартиняк з Польщі. Потім вірні греко-католицької громади Полоцька зібрались на подвір'ї монастиря, де Преосвященніший Митрополит Кир Іван Мартиняк посвятив хрест з нагоди Великого ювілею – 2000-ліття Різдва Христового.

В суботу, 11 листопада, в Полоцьку в храмі св. Параскеви відслужено урочисту Архиєрейську св.Літургію білоруською мовою з нагоди Великого Ювілею та празника священномученика Йосафата, покровителя Білорусії. Її очолив Митрополит Кир Іван Мартиняк, співслужили з ним о.Степан Батрух – парох з Любліна, духівник семінаристів у Польщі, Архимандрит Сергій Гаєк – Апостольський візитатор для греко-католиків Білорусії, Митрополит Вітебський, Римо-Католицької Церкви Владислав Блін, о.Дам'ян Кіча, ЧСВВ, о.Пахомій Ковальов, Студит.

Змістовну проповідь з нагоди ювілейних святкувань на білоруській землі

На світлині: під час Архиєрейської св. Літургії у Полоцьку в монастирському храмі отців Студитів

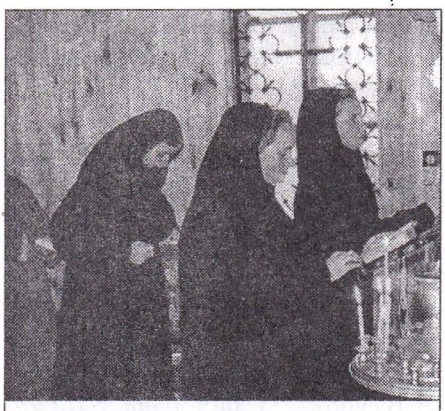

На світлині: сестри монастиря Студійського Уставу в Полоцьку моляться у церкві отців Студитів

виголосив Преосвященніший Кир Іван Мартиняк. Під час Святої Літургії він рукоположив в диякони бр. Климентія, Студита, який довгий час був монахом у Львові, редагував релігійний журнал для дітей "Зернятко".

З нагоди Ювілейний святкувань в Білорусії Кир Іван Мартиняк подарував монастирю отців Студійського Уставу в Полоцьку прекрасну ікону св. Йосафата, в яку вкладено частички його святих мощей.

Потім ми побували в Полоцьку, де знайомились з історичними та культурними пам'ятками міста, відвідали величавий собор св. Софії, де були колись Митрополичі палати архиєпископа Полоцького Йосафата Кунцевича. В 1623 році, коли його вбили, в крипті цього собору були поховані його мощі, які згодом перевезли до Риму.

Завершальною програмою святкувань у Білорусії була поїздка до Вітебська. З великим хвилюванням ми підійшли до Успенської гірки. Саме звідси вимальовується прекрасних краєвид міста. Неподалік видніється колишній монастир отців Василіян, де колись перебував св. Йосафат. Церква, яка стояла тут колись, тепер зруйнована. На високому пагорбі встановлено хрест. З високої кручі видно бурхливу ріку Двину, в яку після мученицької смерті було кинуто св. Йосафата.

На цьому священному місці було відправлено молебень до св. Йосафата. Отець Дам'ян Кіча, ЧСВВ виголосив змістовну проповідь про цього великого святого української і білоруської земель, закликав до єдності, любові, за яку віддав він своє життя.

Ювілейні святкування в Білорусії завершились величавою Архиєрейською св. Літургією у Вітебську, яка відбулась в римо-католицькому костелі св.Варвари. Її співслужили з Митрополитом Кир Іваном Мартиняком Архиєпископ Римо-Католицької Церкви в Білорусії Владислав Блін, Архимандрит Апостольський візитатор греко-католиків Білорусії Сергій Гаєк, численні єпископи та священики римо-католицьких та греко-католицьких церков. Прекрасно співав під час Літургії білоруською мовою високопрофесійний церковний хор з м. Гродно.

У святкуваннях взяли участь багато вірних, члени монаших Чинів і Згромаджень Мінська, Гродна, Вітебська, Полоцька та України. Линуло тисячоголосе "Многая літа" білоруською мовою, щирі вітання єпископів українською та білоруською мовами. Після цього відбувся гарний духовний концерт молоді Білорусії.

Хай же Господь благословить, щоб на землях Білорусії і України дали добрі сходи зерна духовності, посіяні святим мучеником української землі Йосафатом Кунцевичем.

Ольга КРАК

У ЖВИРЦІ – ДУХОВНИЙ ЗДВИГ

Громада греко-католицької церкви Святого Духа смт. Жвирка Сокальського р-ну на Львівщині з нетерпінням чекала на велике духовне свято – проведення св. Місій. Вони відбулися на початку листопада. Братство з хоругвами, Апостольство молитви, парафіяни разом з о. Петром Фецюхом достойно зустріли отців місіонерів: о.Йосафата Воротняка, ЧСВВ, о.Рафаїла Стефурака, ЧСВВ, братів Василіян Софрона і Єлисея з Крехова та сестер-монахинь Дам'яну і Бернадету зі Львова. Святі Місії розпочалися Молебнем до Христа-Чоловіколюбця. Змістовну і повчальну проповідь виголосив о. Йосафат Воротняк, ЧСВВ. Він наголосив на тому, що нашим Небесним Лікарем є Господь Бог і до Нього ми повинні звертатися у своїх недугах. У своїх щоденних науках о.Рафаїл закликав парафіян до частої Св. Сповіді і частого св. Причастя. Кожна виголошена проповідь о. Рафаїла (а їх було багато), мабуть, дала добрі плоди. Люди нескінченним потоком спішили до сповідальниці. Це були не тільки парафіяни нашого селища, а й с. Поториця і с. Завишня.

Хресна Дорога розпочалася обходом села. Чоловіки, молоді хлопці на вишитих рушниках несли місійний хрест. Великий потік людей з запаленими свічками слухав науку про Страсті Христові. Перші плоди св. місій ми вже відчули. Поповнилось Апостольство молитви, освячено третій гурток. Молодь села сама виявила бажання створити гурток.

Марія МАЗЯР,
с. Жвирка на Львівщині

СВЯТІ МІСІЇ У БОРИСЛАВІ

Святі місії з нагоди великого ювілею відбулися 4 – 8 листопада у підгір'ї Карпат – у славному Бориславі, місті, яке колись називали "Галицькою Каліфорнією". Вони були наче підготовкою до парафіяльного празника. Храм посвячений святому великомученику Димитрію. Парохом у церкві Вознесіння Господнього є отець Григорій Поворозник. Він спричинився до духовного і національного відродження не тільки у Бориславі, але і в його околицях.

Кожного місійного дня проводилися науки, св. Літургія відправлялася зранку і ввечері. Місію проводив о. Роман Шелепко, ЧСВВ, якому допомагали сестри Катехитки св. Анни Мирослава і Агнета. Вірні багато почерпнули нового з цих місійних наук. Вони часто приступали до св. Тайн Сповіді і Причастя.

Незабутнє враження на всіх справив похід зі свічками у вівторок ввечері. Це відбулося після Літургії і місійних наук. Для розважання над вервицею обрано п'ять таїнств. Отці Григорій Поворозник і Роман Шелепко, ЧСВВ голосили відповідні науки. Розважала над одним з таїнств і сестра Агнета. Опісля вірні зібралися на нічні чування. З самого ранку, на празник св. великомученика Димитрія була відслужена св. Літургія. Згодом сестри Катехитки св. Анни співали Утреню.

О 12 годині розпочалась урочиста св. Літургія, на яку були запрошені священики з м. Борислава і сіл Дрогобиччини. Не дивлячись на те, що це був будній день, багато людей приступило до св. Тайни Сповіді. Вони прийняли св. Причастя з рук численних священиків. По закінченні Богослужения було уділено благословення і повний відпуст. Парох отець Григорій після усіх решти завершальних заходів (водосвяття, обхід навколо церкви) виголосив подячне слово отцю-місіонеру та монахиням. Нехай милостивий Господь поблагословить парафіян нашої церкви, а Пречиста Діва Марія зі св. Димитрієм вимолять для них велику Божу ласку!

Йосафат БУРЛАКА,
парафіянин церкви Вознесіння Господнього м. Борислава

ЮВІЛЕЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ СЕСТЕР СЛУЖЕБНИЦЬ НДМ

Тема "Двері життя – нова надія" стала основною під час Ювілейної конференції сестер Служебниць НДМ, що відбулася у жовтні 2000 року у Головному Домі в Римі. У ній взяли участь с.Дженес Солюк (Головна Настоятелька), с.Егідія Пастух (заступниця), с.Регіна Мітро (друга дорадниця), с.Христина Сиротинська третя дорадниця), с.Любов Старжинська (четверта орадниця); Провінційні Настоятельки – с.Марта Козак з України, с.Юнія Кунанець з Канади, с.Розалія Паращук з Бразилії, с.Михаїла Якимович зі США, с.Софія Лебедович з Польщі, с.Ігнатія Філяковська зі Словаччини, с.Надія Воротняк (Віце-Провінційна настоятелька в Югославії), с.Євфросинія Лукава (настоятелька Делегатури в Аргентині) та ін. На допомогу у роботі була запрошена з України автор цих рядків.

Зібравшись на зустріч, учасниці поставили собі за мету проаналізувати минуле Згромадження, побачити теперішнє, накреслити шляхи в майбутнє. Адже нині, на зламі двох тисячоліть, у нашому складному та суперечливому світі, дуже важливо зважити, яким буде Згромадження завтра. Як зазначила Головна настоятелька у своєму привітальному слові, світ постійно змінюється. І сьогодні, коли світ стає все більше зматеріалізований, люди потребують свідчення правдивого християнського життя, радикального

На світлині: учасниці Ювілейної конференції в каплиці Головного Дому Сестер Служебниць НДМ. Рим

наслідування Христа та життя згідно з Євангелієм. Ми покликані до того, щоб бути світлом для людей, вказувати їм шлях до Бога. Те, що зустріч відбулася в ювілейному році, є особливою Божою благодаттю: нагодою, щоб себе взаємно пізнати, поділитися досвідом, отримати підтримку, вчитися одна від одної. Незалежно від того, що кожна зі спільнот живе в різних країнах, прагнемо осягнути ту ж саму мету і спільними силами будуємо Боже Царство в конкретній культурі. Нині особливо потрібно звертати свій погляд на першу спільноту сестер Служебниць, на праведну Йосафату, щоб відновити ревність.

Дуже важливим сьогодні є питання ідентичності монашої інституції. Отець Фабіо Чарді провів змістовну, глибоко духовно насичену *конференцію на тему: "Ідентичність і харизма"*.

У своїй доповіді він особливо наголосив на духовному значенні і важливості харизми чернечої інституції, зокрема нашого Згромадження. Важливо є усвідомити своє завдання, щоб, незважаючи на зміни в суспільстві, залишитися вірним своїм засновникам.

Отець Діонісій Ляхович, Протоархимандрит отців Василіян, у своїй доповіді представив *Пресвяту Трійцю як зразок богопосвяченого життя*, а також розглянув питання ідентичності Згромадження у Східній Церкві.

Під час зустрічі широко обговорено різні теми, що стосуються духовного і спільного життя, адміністрації, проводу, формації, апостоляту, покликання. Провідниці Провінцій ділилися досвідом своєї праці, способом життя в поодиноких чернечих ділянках. У кожній країні є різні способи і методи праці монахинь.

Крім засідань, учасниці Ювілейної конференції брали участь у святкуванні Великого Ювілею УГКЦ в Соборі св.Софії разом з численними паломниками з України. Сестри Служебниці були учасниками св. Літургії зі Святійшим Отцем, під час якої він посвятив світ Пресвятій Богородиці. Крім цього, були на аудієнції в Голови Вселенської Церкви, переходили через Святі Двері в базиліках Апостольської столиці, тощо. Один день було посвячено для молитви і прощення за минуле Згромадження. Цей день став часом духовної віднови, усвідомлення наших помилок і недомагань в минулому, а разом з тим днем подяки Господеві, який "незважаючи на беззаконня наші", милосердно "схиляється над нужденною людиною", щоб дарувати їй свою любов.

Зустріч завершилася урочистою молитвою в каплиці. Сестра Дженес Солюк, Головна Настоятелька вручила кожній настоятельці Провінції ікону їх покровителя та благословила на нову місію у Церкві і Згромадженні.

Тепер перед нами стоїть важливе завдання: відкрити своє серце на діяння Святого Духа, який "творить все нове" та постійно спонукає до відданості і готовності відповісти на Господнє запрошення. Таким чином ми виконаємо своє післанництво у Христовій Церкві.

с. Емілія ВАНДИЧ, СНДМ

ІСУС ХРИСТОС – СЕРЕД НАС

"Я є Дорога, Правда, Життя"
(Ів. 14, 6)

Золотими літерами в історію мальовничого українського села Вороблевич, що на Дрогобиччині буде вписано незабутню хвилюючу подію: встановлення і освячення фігури Ісуса Христа Учителя. Це торжество відбулось в день храмового празника Царя-Христа і було присвячено Великому ювілею – 2000-літтю Різдва Христового.

Велична постать Ісуса Христа, який встановлено на високому постаменті неподалік школи і народного дому "Просвіта" стане символом єднання двох конфесій села Вороблевич: православної і греко-католицької, символом духовного оновлення людських душ, символом миру, злагоди, любові.

На світлині: статуя Ісуса Христа у Вороблевичах

Ініціатором встановлення цієї фігури Христа-Учителя став місцевий греко-католицький священик о. Олександр Копистинський. У втілення цього задуму він вклав чимало зусиль, таланту, жертвенної праці.

Осінній день видався напрочуд гарним, сонячним. Здавалось, що раділи небо і земля, а Господь щедро благословив всіх людей, які прибули на це торжество у с. Вороблевичі. Наче писанка, стоїть у селі старовинна дерев'яна церква з одним великим куполом, який символізує Ісуса Христа. У храмі Царя-Христа відслужено урочисту подячну Святу Літургію, присвячену ювілею 2000-літтю Різдва Христового та з нагоди десятилітнього ювілею священства пароха храму о. Олександра Копистинського.

Отець Олександр був рукоположений на священика Преосвященним Кир Павлом Василиком 30 жовтня 1990 року в м. Івано-Франківську. З 21 листопада 1990 року – парох храму св. Бориса і Гліба у с. Ролеві. Заслуженою повагою і авторитетом користується він у жителів с. Ролів і с. Вороблевичі, де проводить душпастирську працю. Чимало зусиль приділяє він праці з молоддю та дітьми, є частим гостем в школі і "Просвіті". При парохії с. Ролів о. Олександр створив прекрасну бібліотеку. До нього часто приходять за доброю книжкою, порадою. І всім, хто звертається, священик радо допомагає, несе до людей життєдайне Христове вчення.

Цю Святу Літургію співслужили 15 священиків. Серед них отець-мітрат Петро Герилюк-Купчинський (м. Стебник) о. Йосиф Дмитрик (с. Гірське), о. Любомир Івасечко, ЧСВВ (ігумен Дрогобицького

На світлині: вітальне слово виголошує о. О. Копистинський

монастиря), о. Теодозій Івашків (с. Заводське, Буський р-н), о. Іван Яговка (с. Дорожів) та ін.

Потім процесія вірних з фанами направилась в центральну частину села, де поруч з школою і Народним домом "Просвіти" встановлено величну статую Христа-Учителя з відкритою книгою в руці. На ній викарбувані слова: "Я є Дорога, Правда, Життя". Авторами цієї статуї є скульптори Ігор Бонішко і Юрій Палідович зі Львова. Сюди ж прибули і вірні православної церкви КП, у якій служить о. Стефан Цебенко, а також багато вірних навколишніх сіл.

Змістовну проповідь до всіх християн на посвяченні фігури виголосив отець-мітрат Олексій Дем'яновський.

З словами вітань та подяки до вірних обидвох громад, меценатів, всіх тих, хто докладав зусиль для спорудження статуї Ісуса Христа, звернувся о.Олександр Копистинський. Серед них відзначено жертвенну працю, допомогу коштами вихідця с.Вороблевич, ректора Львівської ветеринарної академії п. Романа Кравціва та Йосифа Николишина.

На світлині: під час урочистої св. Літургії у с. Вороблевичах

Під час посвячення статуї Христа -Учителя мелодійно співали обидва церковні хори –греко-католицький і православний. А потім у чисте голубе небо линула коляда "Бог Предвічний".

Серця присутніх сповнились великою радістю. Їх об'єднувала віра, яку зуміли зберегти впродовж багатьох років переслідувань, об'єднувала любов до Бога, рідної України, свого мальовничого села Вороблевич. І сьогодні з височини небес Ісус благословлятиме наш край, весь люд український.

Сюди, до фігури Ісуса Христа приходитимуть теперішні і прийдешні покоління, щоб поклонитись нашому Спасителю, помолитись за себе, свої родини, рідну Україну. З цього священного місця починатимуть і закінчуватимуть навчальний рік школярі, тут зупинятимуться по дорозі до храму молоді пари, щоб занести молитву до Господа, випросити ласки, щасливої долі на многії літа.

Мелодійно линула у чисту блакить неба тисячоголоса молитва "Боже, нам єдність подай". Хай же Божа любов зігріває кожну християнську родину, веде її дорогою правди, добра, життя вічного.

Ольга КРАК

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ У ДОНЕЦЬКУ

У Донецькому державному Інституті штучного інтелекту 17 листопада відбулася восьма міжнародна конференція на тему: "Роль науки, релігії та суспільства у формуванні моральної особистості". На пленарному засіданні єпископ Донецький і Маріупольський Юрій зачитав привітання від патріарха УПЦ КП Філарета. Владика зазначив про зближення двох православних Церков (УАПЦ і УПЦКП), які 14 жовтня підписали спільну декларацію. Делегатів цих Церков прийняв Вселенський патріарх. Від імені УГКЦ конференцію привітав о.протопресвітер Василь Пантелюк, який підтримав згадані кроки православних Церков і висловив сподівання на поєднання у майбутньому всіх українських Церков.

Ряд виступів прозвучали з уст працівників цього Інституту, представників різних християнських Церков і конфесій. На конференції були навіть буддійські монахи.

Опісля тривала робота у секціях. На них порушувалися такі питання: проблема створення єдиної помісної Церкви в Україні, християнство як духовний і соціокультурний феномен: до 2000-річчя Різдва Христового, роль релігії в утвердженні громадянського суспільства та ін. У роботі секцій взяли участь і священики нашої Церкви – о. Мирон Бендик, ректор Дрогобицького катехитичного Інституту, о. Йосафат Воротняк, ЧСВВ, о. Ростислав Муховський, монахині Згромадження сестер Служебниць НДМ, які віднедавна живуть і працюють у Донецьку.

На закінчення конференції було прийнято відповідну резолюцію, яка підсумувала наукову працю. Було наголошено на необхідності покращення соціального становища широких верств населення в Україні.

АЛКОГОЛЬ – НОСІЙ ЛИХА

Ідучи селом, автор цих рядків почув лайку старої бабусі. Вона ходила по городу і нарікала на свою долю. Жуки з'їли її картоплю. Діти покинули, а тому нема кому їй допомогти...

Я спробував заспокоїти заплакану жінку.

– Хоч би сказали кому, щоб скропили вам картоплю хімікатами.

– А хіба я знала, що так станеться? Та звідки в мене гроші, коли останню пенсію забрав син і все пропив. Ой, доленько моя. В людей діти як діти, а в мене... Хоч сьогодні в цю сиру землю лягай.

– Бабусю, а чого ви так страшно клянете. Та це тяжкий гріх перед Господом Богом. За кожне слово будете відповідати перед Ним.

– Ой, які ви всі мудрі. А в мене помер чоловік з горілки вже давно, а син такий же самий. Тільки дивиться, що з дому винести. Та вже немає чого виносити. Три дочки маю, та що з того, коли ні одна не приїжджає.

– Знаю, що вам дуже тяжко. А ви хоч молитесь? Вам дуже потрібно Божої допомоги, – знову сказав їй спокійно. Лиш у Бозі шукаємо спокою для своєї душі. Вранці піднялись, приміром, зі сну, помолились, потім зготували сніданок, а опісля чи в хаті, чи в полі якусь роботу виконували б. Таких, як ви, сьогодні багато і вони дають собі раду.

– І син би ще щось допоміг вам, – додала її односельчанка, яка підійшла і почула нашу розмову.

– Вам легко говорити. А з чого зготувати цей сніданок, де дров взяти? А син ще як був малий, то помагав, а тепер ні. А щоб йому...

– Не кляніть своїх дітей, а за них моліться Богові. Та це ж ваші діти, Бог хоче почути добре слово від вас.

– Дякую вам за поради. Давно я не чула таких слів. Хоч ви, отче, за мене помоліться. Нераз я говорила до свого сина, щоб пішов до священика, бо в його голові щось таке робиться. А думаєте послухає? Як до цього стовба говори, нічого не помагає. Жаль, що ні однієї дочки немає біля мене. Але і в них своє горе. В одної дочки – дитина каліка, другу дочку покинув чоловік, а про третю нічого не знаю. Може, Бог карає мене так.

– Бог добрий, бабусю. Він хоче каяття від нас. Він хоче поправи життя. Він хоче доброти і любові вашої душі. Полюбіть його, Святого. Бог не карає вас, а ви самі себе караєте своїми гріхами.

– Хай мені Господь простить. Але у всіх буде картопля, а в мене...

– Не переживайте, як Бог дасть людям врожай, то вони вас не забудуть. Надійтеся на те, що Господь вас не забуде.

Ми розходились. Старша жінка повеселішала, навіть усміхнулась:

– Дай вам Боже здоров'я за ваше добре слово. А до вас я ще прийду. Я би хотіла, аби ви

відправили Службу Божу, – говорила, відходячи від нас бабуся.

Настала золота осінь. Люди на полях зібрали добрий урожай картоплі. Та, на жаль, нічого не накопала старенька бабуся. Весь город заріс бур'янами і нагадував іншим, що не можна бути байдужим до посіяного, і до посадженого у землю насіння. Його потрібно ще й виростити. Так і в родині. Крім того, що ми дали життя дітям їх ще треба виростити і виховати.

Не забули своєї бабусі сусіди. Як тільки викопали свою картоплю, поділились нею з бабусею, яка раділа і дякувала їм за добре серце.

Але там, де є милостиня, не спить лукавий. Він і тут робить свою справу спокуси. До бабусі навідався син з сусіднього села. Але не для того, щоб помогти своїй матері, а щоб останнє забрати і пропити. І всю картоплю повиносив, залишивши свою матір голодною на зиму.

Одного осіннього дня біля церкви зустрів я знайомих жінок. Серед них – співрозмовниця, що була тоді на городі. Вона сказала:

– Вже померла ця бабуся.

Я не зрозумів, яка бабуся і напружив пам'ять.

– Ця бабуся, якій жуки з'їли картоплю, а ви їй говорили, щоби більше не кляла.

Я згадав її і спитав:

– Приїхали хоч діти на похорон?

– Сусіди хоронили її. Лише через деякий час приїхала молодша дочка, подивилась на все і знову поїхала.

– А син?

– Не було теж, напевно був п'яний. А в хаті нічого не було, ні кусочка хліба, ні картоплини, ні солі. Добре, що Тереза – сусідка зайшла до неї. Тож взяла на себе весь тягар похоронів. Це вже друга особа, яку вона поховала. В неї дійсно добре серце. Згадайте, отче, бабусю на Службі Божій.

– Так і зроблю. Ця життєва історія спонукає мене зараз до думки, що без Бога ми не можемо побудувати цивілізованого суспільства. Багато наших чоловіків, навіть жінок і молоді страждають від алкогольної залежності. З цим лихом нам усім спільно треба боротися, ведучи тверезий і здоровий спосіб життя.

о. Мелетій БАТІГ, ЧСВВ

Від редакції: Заторкнута о. М. Батогом тема алкоголізму актуальна для нашого суспільства. Тому інформуємо наших читачів про те, що у василіянській церкві св. Онуфрія (Львів) щовівторка ввечері правиться св. Літургія за оздоровлення залежних від алкоголю і наркотиків та за їхні родини. На цій Службі Божій виголошується проповідь і даються вказівки того, де знайти підтримку і почути поради. Також у катехитичному залі василіянської церкви св. Андрія (Львів) щосуботи о 18 год. проводяться зібрання осіб, які залежні від згаданих недуг та тих людей, які оздоровилися. Там само і о тій же годині щонеділі збираються родичі осіб, залежних від алкоголю і наркотиків..Все відбувається анонімно. Вхід вільний.

Ці заходи дуже корисні і їх могли би взяти під увагу у інших містах і районних центрах нашої держави.

ПОКЛИКАННЯ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

Блаженним і направду святим був той час, коли Господь подарував нашому народові нову людину, яка зуміла впевнено прямувати нелегкою життєвою стежиною. Це був Митрополит Андрей Роман Шептицький, із давнього графського роду, що завжди славився людьми, які були невтомними працівниками на Божому винограднику. Цей рід подарував Церкві, не враховуючи Митрополита Андрея, аж чотирьох визначних владик. Ці славні постаті роду неодноразово притягували своєю величчю, поставою малого Романа Шептицького, збуджували у його серці особливе бажання бути такими ж священнослужителями, духовними провідниками народу як і вони. Мати Романа Шептицького Софія з великою вирозумілістю завжди ставилася до свого сина. Часто Роман знаходив у ній своєрідного духівника, радився, відкривав перед нею те, що найбільше хвилювало його. Формування покликання Романа проходило у різних середниках. Великий вплив на це зробили предки, імена яких золотими літерами є вписані в історію Церкви. Про свій вибір бути священиком Роман Шептицький говорить у листі до матері таке:"Ти пригадуєш собі, коли то – мені, мабуть, було тоді 9 років – ми поїхали верхи й я сказав Тобі, що хочу бути священиком, а Ти, усміхаючись, відповіла, що священики на конях не їздять. Сьогодні я хочу перед тобою оправдатися, Мамо, чи, радше, зрадити мій секрет: це не були мої слова, це були слова моїх предків"(див. "Зов предків"/ Дванадцять листів о. Андрея Шептицького до матері/Львів "Світ",1994р.с.18).

Цей поклик предків розпалював у душі Романа любов до жертвенності, до виконання життєвої місії. Це в майбутньому привело його до бажання стати монахом, присвятити себе на службу Господеві. Коли батько взнав, що його син бажає стати ченцем, а ще й до того східного обряду, був досить здивованим. Батько Романа бажав, щоб його син студіював юриспруденцію. Але полум'я покликання у Романа не погасло, воно ще більше зміцніло.

У 1886 році Роман Шептицький відвідав Рим, де був на ауді-єнції у Папи Лева XIII. Роман сказав йому про намір вступити до Василіянського Чину. Святіший Отець був сильно зворушений особливою ревністю Романа, на що відповів:**"Мій сину, вибираєш найліпшу частину, яка не відбереться від тебе".** Два роки пізні-

ше Роман на такій ж аудієнції у Папи Пія XIII отримує благословення на той тернистий шлях служіння в чернечому житті. Тут вже ніхто не міг стати на перешкоді, навіть батьки, бо взнавши, що Роман отримав благословення Святійшого Отця, в покорі прийняли це як Божу волю.

День від'їзду до монастиря для Романа Шептицького був особливим ще й тим, що у ньому голосилася Євангелія словами: *"Ідіть і навчайте всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина й Святого Духа, амінь"*. Будучи вже монахом з новим ім'ям Андрей, Шептицький став гарним прикладом правдивого монашого життя для інших ченців. Він зумів успішно закінчити семінарські студії та стати священиком, сповнити волю своїх предків і своє покликання. Але на цьому все не закінчилося. Яскрава постать, щира душа та велике прагнення отця Андрея до більшої відповідальності: спочатку єпископа Станіславівського (1899), а згодом архиєпископа Львова, митрополита Галича та єпископа Кам'янця-Подільського.

17 грудня 1900 року Божого, 100 років тому, рука Всемогутнього підняла єпископа Станіславівського Андрея Шептицького до гідності Митрополита Галицького. Таке становище вимагало ще більших зусиль для праці з народом, провадження його в дім Небесного Отця. Він став справжнім Мойсеєм, бо не користав з того багатства, прибутків, що мав для себе, а все віддавав для духовного і культурного розвитку рідного народу. Маленька келія, вовняна студитська ряса, підперезана ременем, вервиця за поясом або в руках, найпростіша страва – стали найбільшим багатством для Митрополита. Завжди просячи у молитвах у Всевишнього дару Мудрості, він міг вправно поступати з людьми, для кожного приділяв час, робив візитації по парохіях, створював та й підтримував різні молодіжні осередки, організації. Перебуваючи на Галицькому престолі, що в той час включав у себе владу над трьома єпархіями – львівською, перемишльською і станіславівською, Митрополит Андрей поширив свій авторитет на всю Україну та цілий світ. Кожен, незалежно від віри, складав шану Митрополитові, цінив у ньому особливий дух до ревного служіння Церкві та люду Божому. Він став справжнім апостолом Христа, подорожував по різних куточках світу, де лише була його паства. Митрополит вмів кожного потішити, допомогти вибрати правильне рішення, подати розуміння важливості ім'я християнина. Андрей Шептицький прощав усім своїм ворогам, з любов'ю дивився їм у вічі. Тому-то за прикладом Митрополита український народ також вчився жертвенності, яку не раз мусів перенести на собі, бо у майбутньому його чекала нелегка доля. Служіння Слуги Божого Андрея освятило його постать і привело до тої блаженної хвилини відходу у вічність у 1944 році. Ми повинні вірити і молитися за те, аби одного дня Папа скаже, що ще один василіянин – Митрополит Андрей Шептицький є гідний того нев'янучого вінка слави, який отримав колись Святий Йосафат.

Степан СУС, Львівська духовна семінарія, смт. Рудно

АПОСТОЛЬСТВО МОЛИТВИ В БРАЗИЛІЇ

Апостольство молитви тісно пов'язане з еміграцією українців до Бразилії. Перші емігранти почали прибувати до цього далекого краю наприкінці 19 століття. Здебільшого це були галичани – греко-католики.

На початках вони мали безмежні труднощі, зокрема з ворожою їм природою, відчували матеріальні нестатки, не було підтримки з боку місцевого уряду.

Ось як про початки життя українських емігрантів в Бразилії написав в 1937 році український поет і письменник Сильвестер Калинець, що проживав в місті Куритибі до своєї смерті в 1945 році.

"Хоч як український нарід з поконвіку гарячо прив'язаний до своєї рідної землі, всеж таки тисячі наших людей, кинули свій рідний край, і пустилися ради "насушника" в заморську країну Бразилію. Старі емігранти, ті що ще в Галичині жили, рідної землі не забудуть до гробової дошки, бож це не дасться забути.

Наші люди люблять слухати про українське життя в Галичині, а навіть багато цікавляться політикою і просвітнім рухом, який ведеться в Галичині. Але на жаль не багато таких, більша частина українців розсіяна по лісах, живе між чужинцями, де по кілька літ не чують своєї рідної мови, а діти не уміють жодного слова по українськи говорити. Навіть стрічаємо і таких, які живуть між українцями, а їх діти не знають української мови.

Сумні то обставини і прикре життя, але якось дають собі бідніші раду, та з голоду ще ніхто у Бразилії не вмер, хіба такий що дійсно до ніякої праці не хоче прикластись. Скажу що бідному, який гірко працював в Галичині, в Бразилії ліпше, а кому було добре в старім краю, той в Бразилії нарікає. Але

На світлині: Апостольство Молитви у м. Ронкадор (Бразилія), 2000 р.

якось Бог не опустив цього бідного народу, та поміг їм перейти тернистою дорогою на кращий шлях і щирою працею, за якийсь час дійти до маєтку.

Звичаї свойого рідного краю, та релігійні традиції українські громадяни в Бразилії заховують і шанують... На українських кольоніях, майже кожне українське свято святкують, та хоч не завжди є священик, всеж таки люди сходяться до церкви і з дяком співають тропарі і церковні пісні... і т. д." *(з рукопису "Шляхом Самоосвіти").*

Історію Апостольства молитви у Бразилії описав о.Мелетій Кравчук, ЧСВВ з нагоди ювілейних святкувань 100-ліття цієї релігійної організації, які урочисто відбулися в храмі св.Йосафата в місті Прудентополі (штат Парана) 1 листопада 1998 року.

Зі статті о. М. Кравчука *"Апостольство молитви між українцями у Бразилії"* дізнаємося наступне.

Більше ніж 20 тисяч галицьких родин наприкінці 19 століття висіли у Ріо-де-Жанейро, а згодом були перевезені до центральної частини Парани та Санта-Катарини. На початках їх було розміщено в бараках. Українцям важко було прижитися у нових умовах і відчувався брак духовної опіки. У 1986 році до Бразилії прибувають три дієцезальні священики: Микола Миколевич, Никон Роздольський та Іван Валянський. Останній був одружений і не отримав дозволу на душпастирську працю, тому повернувся додому. Отці М. Михалевич та Н.Роздольський надавали духовну обслугу нашим вірним у Дорізоні, Ріо-Азулі та Малеті-Ріо-

На світлині: приїзд членів Апостольства молитви на реколекції до міста Куритиби (Бразилія)

Кларо. У 1897 році на прохання багатьох українців до Прудентополя (тоді ще Сан'Жоан де Капанимо) прибуває о. Сильвестр Кізима, ЧСВВ. Він розпочинає проводити місії, потішає і розраджує своїх земляків. Проте зауважив, що власними зусиллями мало досягне у своїй місійній праці. Допомогою йому стало Апостольство молитви, яке вже у Галичині, особливо на парафіях, які обслуговували отці Василіяни, дуже розвинулося. Отець С. Кізима шукав освіченіших людей на ревнителів і провідників груп. Він написав до України, аби надіслали відповідної духовної літератури. У 1898 році утворюються перші групи Апостольства молитви. Вірні періодично сходяться на духовні читання та молитву. Це первісне Апостольство молитви духовно єднало наших людей, незважаючи на брак місіонерів.

Ще один отець Василіянин з Галичини – о. Антоній Мартинюк, який приїхав до Бразилії у 1898 році, розпочав систематичну працю щодо розвитку Апостольства молитви. Так, під час місій у Ріо-де-Кларо він заснував перше братство, щоб у ньому збиралися на молитву наші вірні. Те саме діло здійснив у Прудентополі. У 1900 році декретом куритибського єпископа Апостольство молитви було потверджене.

Інший дбайливий священик – о. Антоній Мартинюк – відвідував колонії емігрантів, проводив місії на їх закінчення, засновував Апостольство молитви, яке продовжувало розпочату ним працю. Григорій Гладкий, активний співпрацівник з місіонерами, написав у часописі "Місіонар" так про цю релігійну організацію у Бразилії: "Коли було засноване Апостольство Молитви, то щезла з поміж народу знеохота, неморальність та пиятика. Прудентопільська каплиця ніколи не замикає своїх дверей – одні приходять, а другі відходять з молитви. В неділю та перші п'ятниці сповідають аж до пізної ночі. Є понад півтори тисячі членів Апостольства молитви і п'ятдесять ревнителів. Збори відбуваються раз на місяць, але кожної п'ятниці нарід збирається, щоб слухати читання".

В 1911 році починає виходити друком у Прудентополі "Місіонар" Пресвятого Серця Ісусового" українською мовою. Його друкують отці Василіяни. Це орган Апостольства молитви, з допомогою якого ревнителі могли проводити духовне читання на зборах. Члени знаходили на сторінках "Місіонаря" статті для збагачення та поглиблення набожества до Пресвятого Ісусового Серця (нині він виходить друком двома мовами – українською і португальською. Редактором часопису є о.Тарсикій Залуцький, ЧСВВ). "Місіонар" отримав благословення від Митрополита Андрея Шептицького. А в грудні 1937 року його зареєстровано в Римі як ще один офіційний орган Апостольства молитви.

Апостольство молитви серед українців в Бразилії було і надалі залишається великим "проповідником" віри, важливим чинником для зростання моралі, джерелом покликань до священичого та монашого стану, осередком живої молитви та діл милосердя. Цей рух розвивається майже без жодних криз впродовж 100 років свого існування між українцями в Бразилії.

с. Агнета ЛЕВЧИШИН, СНДМ,
м. Прудентополь (Бразилія)

(Далі буде)

У Покотилівці будується храм

Навесні 2001 року розпочинається будівництво храму Покрова Пресвятої Богородиці у смт. Покотилівці неподалік м. Харкова. Там вже шість років жертвенно трудиться у винограднику Господньому о. Онуфрій Репецький, ЧСВВ. Допомагають йому брати Василіянського Чину. Громада там ще невелика, а храм дуже потрібний. Молімося за те, щоби Господь благословив це діло. Звертаємося до усіх жертводавців і людей доброї волі із закликом допомогти коштами у будівництві храму. Ініціативні люди могли би організувати збір коштів у місті чи селі.

Гроші можна перераховувати на такі розрахункові рахунки:
Покров Пресвятої Богородиці УГКЦ
Код 25178029
Ленинский ТОБОХОКБ Приватбанк, МФО 351533
р/р № 26007278079001 (гривні), № 26006278079002 (долари США), № 26004278079015 (німецькі марки)

Без всесторонньої матеріальної, молитовної підтримки цей храм буде дуже важко збудувати.

Отці Василіяни, парафіяни храму УГКЦ смт. Покотилівка

НАМ ПИШУТЬ

Слава Ісусу Христу!

Шановна редакціє!

Ми, парафіяни УГКЦ м. Бар на Вінничині, завдяки нашому духовному наставнику о. Мелетію Батогу, ЧСВВ маємо можливість регулярно читати часопис "Місіонар". У цьому листі хочемо коротко розповісти про цього священика. Він завжди у роботі: на відбудові василіянського монастиря і храму, на відправі богослужень, у лікарні надає духовну обслугу хворим.

Також о. Мелетій Батіг, ЧСВВ сповідає хворих у різних кутках міста. Цей священик ні в чому не відмовляє. Варто ще згадати про ставлення окремих віруючих до назви «католицька Церква». Це відлякує їх від нашої невеликої релігійної громади. Тому ми прихильно ставимося до заміни назви УГКЦ на "Київська Вселенська Церква", яку запропонував у "Місіонарі" (ч. 6 за цей рік) о. Д. Блажейовський.

З повагою О. ПОПІЛОВСЬКА,
парафіянка УГКЦ м. Бар на Вінничині

Нова Асоціація

Нещодавно у Львові засновано Асоціацію християн-ділових людей, яка є складовою частиною Союзу християнського відродження України. Асоціацію очолює п. Василь Босович. Основна її діяльність - це впровадження християнського духу у сфері економіки та усіх видах колективної діяльності, а також боротьба з алкоголізмом та неморальністю в суспільстві. Зібрання розпочинаються 15-хвилинною молитвою. Кожен може висловити молитовно свою подяку. Члени Асоціації постановили збудувати у смт. Брюховичах ряд крипт і каплиць для гідного поховорення вірних в родинних гробницях. Такі крипти були би придатними для поховань цілих родин та членів монаших спільнот.

АКЦІЯ "СВЯТИЙ МИКОЛАЙ" ЗНОВУ В ДІЇ

На світлині: допомогу надають мальтійці

Уже вчетверте з ініціативи Мальтійської Служби Допомоги до дня Святого Миколая проводиться благочинна акція для дітей, що перебувають в будинках сироти та в школах-інтернатах. Акція відбувається з благословення Курії Львівської Архиєпархії та при підтримці багатьох молодіжних та християнських організацій міста.

Основна ціль – привернути увагу громадськості до того сумного стану, в якому перебувають діти в сиротинцях і самі сиротинці. Організатори акції ставлять перед собою мету зібрати та передати цим дітям подарунки до свята Миколая. Акція також покликана узгодити дії окремих організацій, налагодити співпрацю між ними, подбати, щоб Святий Миколай не оминув жодного інтернату, особливо в сільських, гірських віддалених районах, котрі перебувають в найважчих умовах.Минулого року 2500 дітей отримали омріяні подаруночки від Святого Миколая. Цього ювілейного року до акції вже долучилося вісім молодіжних та християнських організацій.

Мальтійська Служба Допомоги звертається з проханням надати фінансову чи матеріальну підтримку для проведення акції "Святий Миколай". Ваша пожертва допоможе зробити дітям маленькі подарунки, створить радість Різдвяних свят, відчуття захищеності, приверне увагу суспільства до дитячої долі.

Адреса: 79005, м. Львів, вул. Академіка Богомольця, 8/2,
тел.: (0322)75-12-00, ел. пошта: malteser@lviv.gu.net
Реквізити: Благодійна організація Мальтійська служба допомоги у Львові, ЛФ АБ "Укргазбанк" МФО 325967 Р/р 26009040005 ЗКПО 19323705

НА ФОРУМІ В ЕСТОНІЇ

24 жовтня автор цих рядків на запрошення української громади з Естонії вирушив до цієї країни, на Форум українського конгресу Європи. З України виїхав з о.Павлом Яхимцем, ЧСВВ. Спершу прибули до столиці Литви, а після цього виїхали до Латвії, зокрема в місцевість Огре, були відслужені св. Літургія для греко-католиків з Золочівського району на Львівщині.

По дорозі до Талліна падав дощ. Невдовзі тут розпочався Форум. 28 жовтня доповідав перед присутніми про філософію української діаспори. Цей захід проводився на належному рівні, порушено чимало питань. Інші учасники поділилися успіхами українців у різних країнах Європи, зокрема в Угорщині та Румунії.

У неділю для учасників Форуму була відслужена св. Літургія. Проповідь виголошувалася на тему: "Хто з Богом, той його благословляє". Згодом у залі тривала дружня розмова та взаємне пізнання дітей одного народу, розсіяного в 27 країнах Європи. Варто згадати, що на свято Покрови цього року, Преосвященний владика Кир Любомир Гузар посвятив українську церкву в Талліні, яка є у самому центрі старого міста. У підвалі приміщується ще й музей і будують зал для школи. Відтепер ця громада має постійного пароха. При церкві трудяться монахині Пресвятої Родини – Магдалина й Августина.

о. Василь ЗІНЬКО, ЧСВВ

ХРЕСНА ДОРОГА о.ОЛЕКСІЯ ЗАРИЦЬКОГО

Ісповідник віри о. Олексій Зарицький народився 15 червня 1912 року в селі Заплатині (8 км на північ від Стрия на Львівщині). Гімназію закінчив в Стрию, а філософські і богословські студії – у богословській академії у Львові. "Він відзначався великими чеснотами душі, глибокою побожністю духа" – писав про нього кардинал Йосиф Сліпий 28 березня 1964 року. Завжди веселий і бадьорий та готовий до праці. Не дивно, що вже в часі своїх студій, він звернув на себе увагу своїм духовним життям і належав до найкращих духовно вироблених питомців. Як священик, він мав стати духовником Малої Семінарії, одначе через слабке здоров'я залишився в сільській парохії. В 1936 році він був рукоположений на священика (прийняв целібат). Був сотрудником в селах Верхня і Нижня Стинава, завідателем в с. Струтинь, а потім став парохом в с. Рясна Руська. В 1948 році був засуджений військовим трибуналом на 10 років.

В 1957 році був звільнений із ув'язнення і реабілітований. В той час о.Зарицький відважився відвідати кардинала Йосифа в Сибіру. КГБ тримало цього священика 5 днів в Красноярську і допитували, але потім відпустили. Від того часу почала "горіти земля" під ногами о.Олекси. Це був його останній період місійної праці, якій цілковито посвятився. Вона тривала 5 років (1957-1962). Переслідуваний в родинному селі Заплатині, о. Зарицький повернувся в Казахстан. Поле для духовної праці було широке. Кілька разів був в околицях Самари і на Поволжі. Довший час він працював на Уралі в Пермській області і далі на південь – в Оренбурзькій, Актюбінській, Кокчетавській і Целіноградській областях. З 1960 року о.Зарицький проживав у місті Орську Оренбурзької обл. Одного разу, коли він вернувся додому з короткої місійної подорожі, довідався, що міліція його "вирахувала". Проте о.Олекса не зголосився на міліцію і став добровільним "Христовим скитальцем". Ніде не був зареєстрований – тільки з паспортом при собі – продовжував місійну працю, хоч знав, що не скінчиться це інакше, як ув'язненням. В 1961 році о.Зарицький знову відвідав в с.Заплатині коло Стрия свого батька Василя. У 1962 році на одній з вулиць Караганди його зловили, а незабаром формально заарештували. Засудили на два роки тюрми за "волокицтво". Потім він був в таборі недалеко Караганди, працював кравцем, але дуже нарікав на докучливе товариство "жуліків". Крім цього, його недуга прогресувала і не відбув він засуду – двох років тюрми, а відсидів біля півтора року. Помер 30 жовтня 1963 року в містечку Долінка недалеко Каранагди і там його поховано. Вдячні українці віднайшли могилу на цвинтарі і поставили на ній гарний хрест, яку посвятив польський римо-католицький священик Буковінські. Цвинтар був занедбаний і цей хрест вирізнявся серед інших.

На світлині: перезахоронення о. Олексія Зарицького у Рясній-Руській

В 1972 році в зв'язку із ліквідацією цвинтаря в містечку Долінка Іван Зарицький перезахоронив свого рідного брата о.Олексія на Карагандинський цвинтар. Коли Україна стала самостійною державою, той же брат Іван з кількома молодими парафіянами с. Рясна Руська в 1991 році перевезли мощі о. Зарицького в Україну. Православний парох Рясни-Руської не дозволив занести до церкви домовину із мощами о.Зарицького. Тоді вирішили її віднести до церкви св.ап.Петра і Павла в сусіднє село Рясне-1. На другий день, коли п.І.Гель переговорив зі згаданим парохом Рясни-Руської, останній дозволив занести домовину до церкви. Перенесення відбулося під проливним дощем і великому здвизі народу. Процесію очолювали священики – о.Євстахій Смаль, ЧНІ, о.Василь Ковпак, о. Степан Здобиляк і автор цих рядків. Під вечір домовина о.Зарицького спочила в Рясно-Руській церкві, а на другий день відбувся похорон із св.Літургією, помимо протесту о.пароха. Св.Літургію і похорон відслужили о.Євстахій Смаль ЧНІ, о.Богдан Смук, о.Степан Здобиляк та ін. Поховали о.Зарицького, пароха Рясни-Руської до 1943 року, біля церкви.

Відвідуючи щороку могили мого дідуся і бабусі, які поховані на цьому цвинтарі, я зупиняюсь біля могили о.Олексія Зарицького і відспівую панахиду за душу співбрата – ісповідника, якого наша Церква включила в список тих осіб, щодо яких проводиться беатифікаційний процес. Він таки цього вартує.

о. Роман Каспришин,
парох УГКЦ смт. Рудно

ТВОРЧІСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Ісусова Зоря

Вже дві тисячі років минає,
Як Ісусова світить Зоря,
Ні на мить вона не згасає,
Вічний символ любові й добра.

Не у царських палатах родився,
На світ не прийшов панувати.
Від Духа Святого з'явився,
У Непорочної Діви зачатий.

Христос вмів щиро любити,
За люд грішний пішов умирати,
Щоб правдою світ освітити,
На хрест він дався розп'яти.

Як збагнете цю істину люди
І відчините серце до Бога,
Тоді кривди на світі не буде –
Буде мир і до неба дорога.

Ганна ДИРИК,
м. Стрий на Львівщині

Відвага

Якщо в житті маєш наснагу,
І в серці Бога маєш,
Господь дає тобі відвагу
Хіба цього не знаєш?

Знай! Символом всього життя,
Що Бог тобі відміряв
Є боротьба за майбуття
Лиш за служіння Богу!

Роман ГОЛУБОВИЧ,
м. Львів

ХТО ПІДТРИМУЄ НЕБО

Один горобчик лежав на спині, простягаючи свої ніжки просто до неба. Прилетів другий горобчик і здивовано спитав:

— Що ти робиш? Чому лежиш на спині? Що з тобою?

Не рухаючись, перший відповів:

— Своїми ніжками підтримую небо. Якщо поворухнусь і заберу свої ніжки, — небо впаде на землю.

У цю хвилину біля них впав листочок, що відірвався від гілки дуба. Горобчик, що підпирав небо, дуже злякався: в одну мить підскочив і швидко полетів.

Небо, звичайно, не впало.

Якось помер один відомий проповідник і пішов до неба. Там він побачив, що звичайний водій таксі має краще місце від нього.

Проповідник побіг жалітися до святого Петра:

— Не розумію, напевно, тут якась помилка. Я ж присвятив усе своє життя проповідуванню Божого Слова. Святий Петро відповів:

— Ми нагороджуємо за результатами. Ви пам'ятаєте результати ваших проповідей?

Проповідник неохоче змушений був визнати, що дехто з його вірних часто засинав під час проповідей.

– От бачите! — сказав святий Петро. — Натомість, коли люди сідали в таксі того чоловіка, вони не тільки не спали, а ще й ревно молилися!

МАЛИМИ КРОКАМИ

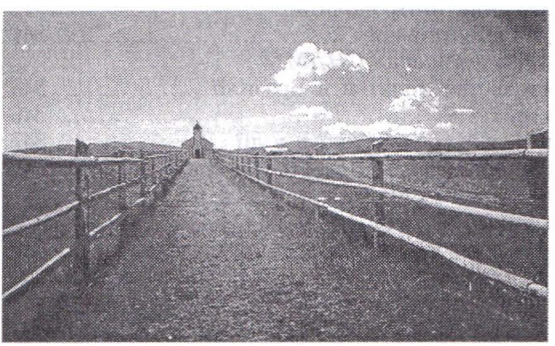

Молодий студент, який прагнув працювати для добра людства, одного дня пішов до св.Франциска Салезія і спитав його:

— Що маю робити для забезпечення миру у світі?

Святий Франциск, посміхаючись, відповів йому:

— Не гримай так сильно дверима.

Малі суперечки завжди викликають великі свари і незгоди. Багато розлучень починається від панчіх, забутих під ліжком. Але й велика любов виростає з малого.

(З книги Бруно ФЕРРЕРО "Троянда також важлива", Львів, "Свічадо", 1999)

МІСІОНАР
ПРЕСВЯТОГО ІСУСОВОГО СЕРЦЯ

Український
католицький
часопис

Заснований у 1897 році
Засновники - Отці Василіяни

Реєстраційне свідоцтво
ЛВ-№109 від 9.03.1994

Головний редактор

о. Йосафат ВОРОТНЯК, ЧСВВ

Редакційна колегія:

о. Дам'ян БОГУН, ЧСВВ,
о. Василь ЗІНЬКО, ЧСВВ
о. Василь МЕНДРУНЬ, ЧСВВ
о. Мелетій БАТІГ, ЧСВВ
бр. Корнилій ЯРЕМАК, ЧСВВ

Літературний редактор
Ольга Крак
Коректура *Ігоря Скленара*
Комп'ютерна верстка
Ольги Кузьмич

Адреса редакції:
м. Львів, 79019,
вул. Б. Хмельницького, 36,
Святоонуфріївський
монастир ОО. Василіян
тел. 72-95-69
e-mail: misioner@mail.lviv.ua

Підписано до друку 24.11.2000 р.
Формат 70x100 1/16. Друк
офсетний. Папір друк. № 1. Умов.
друк. арк. 5,2. Умов. фарбо-відб.
5,7. Обл.-вид. арк. 5,0.
Зам. 668

Ціна договірна

Віддруковано з готових
діапозитивів у Жовківській
друкарні видавництва Отців
Василіян «Місіонер».
80300, Львівська обл.,
м. Жовква, вул. Василіянська, 8

© Журнал "Місіонар", 2000.

ЗМІСТ

Слово редактора 321
Намір Апостольства молитви на грудень 322
Намір Апостольства молитви на січень 323
Місцеві наміри Апостольства молитви
на 2001 рік 324
К'яра Любіх
"Слово життя" 325
Програма Ювілейного святкування 2000-ліття
Різдва Христового і 10-річчя заснування
парафії при церкві св.Андрія 326
Василіянський Чин сьогодні (3) 327
КостьЧавага
Інтронізація єпископів нових єпархій УГКЦ ... 328
Ольга Крак
Святими місцями св.Йосафата 330
Марія Мазяр
У Жвирці – духовний здвиг 333
Йосафат Бурлака
Святі місії у Бориславі 333
с.Емілія Вандич, СНДМ
Ювілейна конференція
сестер Служебниць НДМ 334
Ольга Крак
Ісус Христос - серед нас 336
Наукова конференція у Донецьку 338
о.Мелетій Батіг, ЧСВВ
Алкоголь - носій лиха 349
Степан Сус
Покликання Митрополита
Андрея Шептицького 341
с.Агнета Левчишин, СНДМ
Апостольство молитви в Бразилії 343
Нам пишуть 346
"Акція св.Миколай" знову в дії 347
о.Василь Зінько, ЧСВВ
На Форумі в Естонії 347
о.Роман Каспришин
Хресна дорога о.Олексія Зарицького 348
Поетична сторінка 350
Бруно Ферреро
Хто підтримує небо 351
Малими кроками 351

На обкладинці: Різдво Христове (автор-Володимир Свідерський)

● Передруки і переклади дозволені за поданням джерела.
● Редакція зберігає за собою право виправляти мову і скорочувати надіслані матеріали.

КРОСВОРД "СВЯТОМИКОЛАЇВСЬКИЙ"

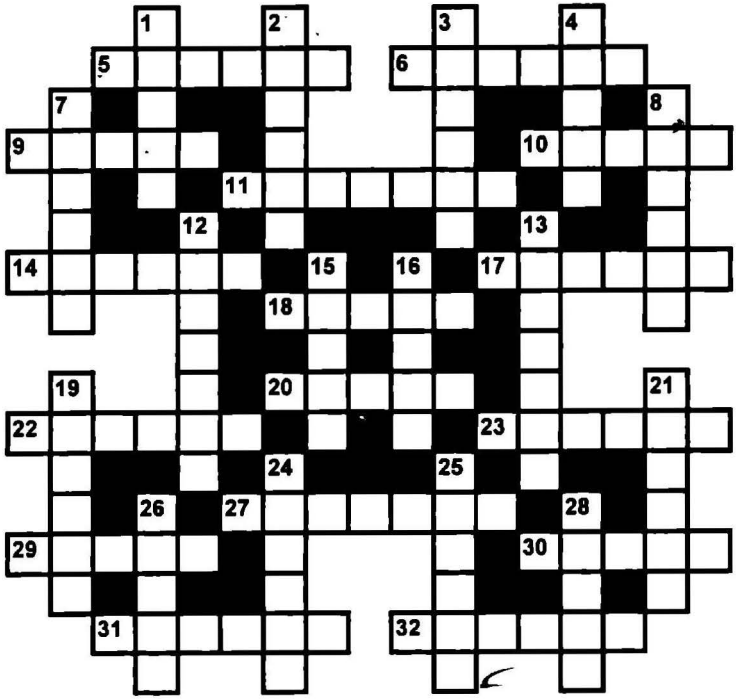

(Хто перший і правильно відгадає кросворд, отримає подарунок на свято Миколая)

По горизонталі: 5. "Це... учинила, що ти Бога породила!" 6. Вихідний, святковий день. 9. Релігійний часопис "Добре...", заснований 1994 року у Дрогобичі. 10. "...Тобі Серце Христове". 11. Розмова з Богом. 14. Друкарський похилий шрифт для виділення певних частин набору. 17. Добра манера, чемність. 18. Дар Святого Духа. 20. До церкви всіх скликає, а сам в ній не буває. 22. Назва морозива. 23. Держава в Європі. 27. Один із дев'яти плодів Святого Духа. 29. Музичний клавішний інструмент. 30. Віра, ..., любов. 31. Священичий посуд. 32. Святий ... Первозванний.

По вертикалі: "1.Ти в любові нам... ясне, Нею повне серце красне". 2. Людина, яка пророкує майбутнє.3.Божий дім. 4.Хай же буде честь і ..., Творцю Твому, о ласкава!" 7. Велика планета Сонячної системи. 8. Книга або зошит в оправі для віршів, малюнків, фотографій. 12. "Тому святий... на всяк час помагай". 13. Ізраїльський цар, син Давида, який вславився мудрістю. 15. Музичний струнний інструмент. 16. Дівчина, яка бачила у Фатімі з'яву Божої Матері. 19. Місто, де народився св. Миколай. 21. Святе Письмо. 24. Місто в Англії. 25. Рання церковна відправа. 26. Місто в Івано-Франківській області. 28. "Бо... Добра Мати, не дасть дітям погибати, поведе до щастя всіх".

Склала Леся ШТИКАЛО

Відповіді на головоломку, вміщену у ч. 11 за 2000 рік: 1. Рай. 2. Слава. 3. Йосафат. 4. Наставник. 5. Стриманість. 6. Сембратович. 8. Алфавіт. 9. Прага. 10. Час.

4 грудня ми будемо вшановувати Введення в храм Пресвятої Богородиці і прославимо Небесну Матер нашими змістовними Богослуженнями:

НА ВЕЧІРНІ

Стихири на «Господи, взиваю я»

Сьогодні одуховнений храм святої слави Христа Бога нашого, єдина благословенна й пречиста між жінками, приводиться до старозавітнього храму, щоб у ньому жити. З нею духом радіють Йоаким і Анна, хори ж дівиць, оспівуючи й шануючи його Матір, псалмами прославляють Господа.

Слава і нині (г. 8): Богоневісто Владичице! Після твого чудесного народження, ти прийшла до Господнього храму, щоб у ньому виховуватися й освячуватися; все небо здивувалося, що Дух Святий у тобі оселився. Тому, Пречиста й Непорочна, на небі і на землі прославлена, – спаси рід наш!

НА УТРЕНІ

Сідальні

Величаємо тебе, пресвята Діво, Богом вибрана Откровице, і вшановуємо твій вхід у храм Господній.

Стих: Великий Господь і хвальний вельми у місті нашого Бога, на горі святій його.

Стих: Преславні речі говорять про тебе, місто Боже.

Стих: Святий храм твій, дивний у правді.

Стих: Ось Господні ворота, праведники ними ввійдуть.

Слава і нині:

Алилуя, алилуя, алилуя: Слава тобі, Боже! *(3 р.)*.

Сідальний: (г. 1): З дівичого твого лона, Пречиста, появився гарний колос, бо ти виростила для світу життя. Тому й небесні сили, прославляючи святий твій празник, співають тобі, Богородице: Слава дівицтву твоєму, Мати непорочна!

Канон, пісня 9

Ірмос (г. 8): Злякався кожний, хто почув про невимовне Боже зшестя, бо Всевишній з волі своєї аж до тіла зійшов, і в дівичому лоні став людиною. Тому ми, вірні, тебе, пречисту Богородицю, величаємо.

Стих: Пресвята Богородице, спаси нас.

Славні речі були сказані про тебе, місто Боже: бо з тебе народився той, хто вічно царює над небесними і земними, і перевів тебе з землі на небо. Тож молися йому безнастанно за тих, що почитають твій святий празник, яким ми тебе величаємо.

(«Молитвослов», Рим-Торонто, 1990)